

Schriftuitleg bij Genesis 12,1-9; Lied: Gij levende eerste en laatste

Lieve mensen, het lied "Gij levende eerste en laatste" dat we gezongen hebben gaat terug op een tekst die we goed kennen en die we elkaar wekelijks toezeggen:

"JHWH zegene jou en behoede jou.

Jhwh doe zijn aangezicht over jou lichten en zij jou genadig.

Jhwh verheffe zijn aangezicht over jou en stichtte jou vrede."

Elke zondag worden we gezonden en gezegend met deze tekst uit het boek Numeri . En we zenden en zegenen elkaar en hopen dat allen kunnen gaan met dit laatste woord: sjaloom, vrede, welzijn en heelheid. De zegen vanwege de Eeuwige wordt ons via de voorganger gegeven opdat we elkaar tot zegen zouden zijn.

Vandaag zegt het verhaal uit Genesis ons dat ook Abram gezegend wordt.

JHWH zei tegen Abram: *"Ga, jij! Ik zal jou zegenen. Wees tot zegen."*

Een oude, misschien zelfs versleten tekst, maar wat wilt die ons vandaag precies zeggen?

(...)

Wat is dat nu voor een zegen, die van de Allerhoogste, Hij – in en boven ons uit – die aanwezig wil zijn bij mensen?

Zegen is blijikbaar het verlenen van welstand, levensvolheid, kracht en vruchtbaarheid. Zelfs indien het onmogelijk lijkt. Een zegen heet welkom en belooft alle goeds, veel geluk, land, rijkdom.

Tegelijk blijkt zegen nooit garantie voor succes, het is geen afsluiten van een verzekeringscontract met de zekerheid dat je van het ingestoken kapitaal een garante return zal kunnen opeisen.

Elkaar zegenen is gunst, maar tegelijk ook oproep tot verantwoordelijkheid. Zegenen is geen plechtig hoogstaand moment, geen ritueel van ambtsdragers waarbij men het heilige vanuit den hoge laat neerdalen. Oorlog en geweld, onderdrukking van mensen, worden maar al te vaak begeleid met zegenformules vanwege de allerhoogste.

Zegenen hoort bij het dagdagelijkse leven. Elke handeling van de dag kan met een zegen omgeven worden. Zegenen als uitdrukking van dankbaarheid. Om te danken, zegt het jodendom, moet je kunnen denken en herdenken. En omgekeerd: wie dankbaar is, wordt makkelijk tot denken aangezet.

Dit vraagt inspanning, inzet en ontvankelijkheid. Als het je lukt kan je nieuwe verbanden zien en kan je in alles wat er is, als gegeven object, een gift of een geschenk zien. Wat je meemaakt en de mensen die je tegenkomt zijn dan niet zomaar brute feiten, maar dingen om dankbaar en verwonderd om te zijn, om samen hand in hand mee op te trekken, waarbij je je gezegend weet en waarmee je anderen tot zegen kan zijn.

Wensen wij het elkaar van harte toe.